

mig den Ære i denne min Egenstabs at overbringe Hans Kongelige Højhed Prinds Valdemar og Gemalinde en hjertelig Hilsen og Landstingets bedste Hylønsninger, enten ved Ankomsten her til Kjøbenhavn paa Søndag, hvis Velilighed dertil gives, eller i alt Fald senere, naar Veligheden bliver.

(Medlemmerne sluttede sig hertil ved at rejse sig.)

Det skal saaledes ske.

Fra den høitærede Conseilspræsident modtog jeg fremdeles ved Skrivelse af D. D. den Meddelelse, at Hans Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 16de ds. aller-naadigst har udnævnt Hr. Professor, extra-ordinær Læsesjor i Høiesteret Dr. juris N. S. J. C. Goos, R. af D. og Dbm., til kongevalgt Medlem af Landstinget. Hr. Professor Goos har i Forbindelse hermed afgivet til mig det allerhøjeste Reskript, hvorved Udnævnelsen er sket. Jeg har i Overensstemmelse med det Sædvanlige forvisjet mig om, at dets Udfærdigelse er i sin fulde formelle Orden, og da der ligeledes bitterligt heller ikke i Øvrigt kunde være Noget i Veien for Udnævnelsen, antager jeg, at man som sædvanligt vil kunne indskrænke sig til denne Udtalelse af mig uden at gjøre Sagen til Gjenstand for yderligere Prøvelse.

Naar Ingen udtaler sig derom eller forlanger formelig Afstemning, betragter jeg det som givet, at Valget er i sin Orden (Ophold.)

Det er saaledes i Orden. Da Hr. Professor Goos tidligere har afslagt Ed paa Grundloven, skal ingen Eidsfæstelse finde Sted nu, hvorfor Hr. Professor Goos strax indtager sin Plads i Landstinget som tolvte kongevalgt Medlem.

Endelig har Conseilspræsidenten i Øvrigt i Egenstabs af Finanzminister Dags Dato meddelt mig, at han agter her i Landstinget at fremsætte Forslag til Lov angaaende Stempelafgift af de af Kjøbenhavns Kommune for et Aar paa indtil 15 Millioner Kroner udstedte Obligationer.

Paa Dagsordenen staar, som ærede Medlemmer ville erindre fra sidste Gang, vi vare samlede i Oktober Maaned:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1469 ff.)

W. Petersen: Skjønt jeg vel er aldeles enig i, at de Forhold, som dette Lovforslag omhandler, længe have trængt til at ordnes ved reglementariske Bestemmelser, nærer jeg dog en vis Tvivl om, hvorvidt den høitagtede Minister i det forelagte Lovudkast har truffet det Rette. Det er nemlig min Tro, at dersom dette Lovudkast bliver gennemført, vil det paaføre Industrien, som allerede er haardt trykket, stor Gene og mange Beskøstninger. Sa, jeg er endog overbevist om, at dersom Lovudkastet bliver gennemført, saaledes som det er forelagt, ville mange af de mindre Industridrivende som arbeide i gamle og daarligere Lokaler, blive tvungne til at opgive deres Virksomhed, fordi det vilde være aldeles umuligt i disse Lokaler at gennemføre Lovens Bestemmelser. Jeg kan ganske vist ikke udtale mig aldeles bestemt derom, men naar jeg ser hen til de Bestemmelser, der ere truffet i § 2, at alle Hjul, alle Remsiver osv. skulle være dækkede, saa snart de ere mere end $2\frac{1}{2}$ Alen over Jorden, saa tror jeg, at det vilde være aldeles umuligt at gennemføre dette. Jeg har set mange Fabrikker eller i det Mindste en Del, og jeg tror som sagt, at det i de fleste af dem vil være umuligt. Den Kommission, som har været nedsat til at tage disse Forhold under Overveielse, er heller langtfra gaaet saa vidt som den høitagtede Minister, den har kun sagt, at denne Dækning af Remsiver og Hjul skal ske, saavidt Omstændighederne tillade det. Her i Lovudkastet er det derimod bestemt, at det skal ske overalt. Vel veed jeg, at den samme § 2 giver en Henvisning til en anden Paragraf, hvorefter Justitsministeren kan bevilge Undtagelser fra Reglen, men jeg frygter for, at Undtagelserne ville blive Regel, og at der ikke vil blive Mange, som kunne følge Reglen. Ganste anderledes vilde det have stillet sig, dersom man havde forlangt, at i alle ny anlæggende Fabrikker skulle disse Foranstaltninger gennemføres, saa at det for den, der vilde anlægge en Fabrik, blev et Spørgsmaal for ham selv, om han kunde anlægge den med de Bestemmelser, som findes i Loven, men er dette rigtigt, saa burde der bestemt i Loven ogsaa være givet en Frist for de bestaaende Fabrikker til at indrette sig paa den Maade, Loven forlanger. Et andet Spørgsmaal er det for mig, om det overhoved er rigtigt i denne Slags Lov at give alle disse tekniske Bestemmelser, som her ere opstillede i Loven, thi det er, i det Mindste efter min Mening, vist, at man paa Industriens Omraade i de sidste Aar